

J. R., Maung

Adwokatura w Burmie : [recenzja artykułu Maunga opublikowanego "The International and Comparative Law Quarterly", 1962, nr 1]

Palestra 6/5(53), 84

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

jąca wie lub powinna była wiedzieć, że są fałszywe (art. 185; wypada dodać, że obywatel Ghany może być sądzony i karany za powyższe przestępstwo niezależnie od miejsca jego popełnienia, a więc w kraju lub poza jego granicami);

- 4) występki zagrożone karą do 3 lat więzienia (*misdemeanours*); należy tu m. i. umyślne znieważenie flagi narodowej lub herbu Ghany albo ich obrazowej reprodukcji (art. 184).

Szereg szczegółowych danych o niektórych przepisach kodeksu podaje James S. Read w informacji zawartej w nrze 1 z 1962 r. brytyjskiego kwartalnika „The International and Comparative Law Quarterly”. Odsyłając do nich czytelnika interesującego się powyższą problematyką, zwrócić trzeba uwagę na tendencyjność, z jaką autor ten krytykuje pewne postanowienia tej ustawy.

Adwokatura w Burmie

W tym samym numerze „The International and Comparative Law Quarterly” Maung pisze o prawnikach i nauczaniu prawa w Burmie, poświęcając wiele uwagi również adwokaturze burmańskiej.

W Burmie nie ma podziału na barristerów i solicitorów (por. na ten temat uwagi zawarte w poprzednim przeglądzie zagranicznej prasy prawniczej przy okazji omawiania adwokatury w Ugandzie). Istnieją jednak i w tym zakresie pewne gradacje związane z podziałem na rzeczników sądowych (*Pleaders*), rzeczników sądowych wyższego stopnia (*Pleaders of the Higher Grade*) i adwokatów. Pierwsza kategoria należy do zanikających. Rzecznicy ci bowiem, przez zdanie egzaminów i długoletnie wykonywanie praktyki, awansowali na ogół na rzeczników wyższego stopnia, którzy mają prawo praktykowania we wszystkich sądach cywilnych i karnych podlegających High Court'owi oraz we wszystkich urzędach finansowych podporządkowanych komisarzom finansowym. Najwyższy stopień zawodowy adwokata mogą uzyskać ci, którzy praktykowali jako barristerzy w Anglii lub po ukończeniu Wydziału Prawnego Uniwersytetu w Rangunie (jak dotąd jedyne w tym kraju; wkrótce jednak ma otworzyć swoje podwoje Wydział Prawa przy Uniwersytecie w Mandalay) odbyli co najmniej roczną praktykę sądową i przez rok występowali w charakterze rzecznika wyższego stopnia.

Do chwili obecnej istnieje także w Burmie możliwość wejścia do zawodu adwokackiego i uzyskania najwyższego jego stopnia w drodze zdania egzaminów, które corocznie odbywają się przed Komisją Służby Publicznej (*Public Service Commission*). Większość jednak palestrantów nie korzystała z tego sposobu, odbywając normalne studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Rangunie. Dlatego też są one zorganizowane w taki sposób, ażeby umożliwić studiującym swobodne wykonywanie pracy zarobkowej i ew. praktyczne przygotowanie się do zawodu przez pełnienie pewnych funkcji w sądach lub adwokaturze. Zajęcia bowiem na uniwersytecie trwają od 7 do 9 rano i składają się z 3 wykładów. Całe studia prawnicze rozłożone są na okres 2 lat, w czasie których student obowiązany jest zdać szereg egzaminów, po czym przystąpić do wykonywania praktyki w obranym zawodzie. Obecnie w Burmie dyskutuje się szeroko nad różnymi koncepcjami ulepszenia obowiązującego systemu studiów prawniczych, w szczególności przez powiększenie okresu nauczania do 5 lat.